

BİR MAYIS 2020

Yalnızca kendisini hayatta tutmakla ilgilenen dünya kapitalizmi, işçi sınıfını sömürüyor ve salgına terk ediyor.

Kapitalizm her yerde devrilmelidir.

Yoldaşlar, işçiler!

Bu salgının yol açtığı kayıpların sorumlusu kapitalizmdir. Tüm kıtalarda, kırsal insanların kaotik şekilde, kapitalizmin korkutucu ve delirmiş şehir kümelerinde yaşayacak maaş arayışı ve sarsıcı göç dalgaları önleyici tıbbi müdahaleyi imkansız kılıyor.

Yıllardır, tıp bilimi yeni bir virüsün yayılımını ve vahim etkilerini öngörmekteydi. Öte yandan, günümüz toplumunda salgınlar ne önenebilir ne de kontrol altına alınabilir. Sürekli anlık kar arayan sermaye, öngörmekle ve önlemekle ilgilenmez. Yeteri kadar tıbbi araç stoklamamış ve yeterli sayıda tıbbi personel eğitmemiştir. Aksine, sayılarını her yerde ciddi derecede azaltmış, kalanları dayanılmaz işlere sürmüştü; pek çok hastaneyi kapatmış ve başkalarını “şirketlere” dönüştürmüştür. Güdüsü her zaman işçi sınıfının korunumu ve bakımından tasarruf etmektedir.

Beklenen salgın nihayet baş gösterdiğinde onunla yüzleşmeye hazır olmayan bir insanlık bulmuş, ve kapitalizmin gezegendeki sağlığı ve hayatı koruma yetisine dair güveni yerle bir etmiştir.

Yalnızca bilim ve dayanışmanın dünya-çapında koordineli bir planı ile karşı konulabilecek evrensel afet karşısında, her devlet kendi yolunu çiziyor. Daha da kötüsü, kriz sermayenin milli merkezleri arasındaki rekabeti ve nefret dolu ve insanlık dışı bencilliklerini yoğunlaştırıyor. Başka ülkelerden rekabetçilerin durumdan faydalı pazar paylarını ele geçireceği korkusuyla ticaret savaşını azdırıyor. Milli burjuvaziler arasındaki bu savaşta işçilerin kazanacakları hiçbir şey yok, yalnızca çekecekleri kahr var.

Sanayiciler, Çin’den İtalya ve Fransa’ya, İngiltere ve Amerika’dan Türkiye’ye, daha fazla gecikmenin imkansız olacağı noktaya kadar fabrikaların kapanmasını ertelediler ki bu salgını ciddi şekilde yaydı. Ticari faaliyetleri ve eğlence faaliyetlerini kapatma önlemlerinin daha fazla ertelenemediği noktalarda bile, işletmeyi kapatmak işlerine gelmiyorsa, sanayilerin çoğunun yöneticileri, hükümet bloklarının belirsiz kurallarını esnetip üretimi sürdürme yolları buldular.

Böylelikle işçileri çelik üretimi gibi sağlık kriziyle alakasız sanayilerde bile fabrikaya gitmeye, ve toplu taşımaya doluşmaya zorladılar, böylelikle toplumu korkunç bir şekilde sınıf çizgisinde böldüler: Proleterler bugün kendi hayatlarının efendisi dahi değil. Savaşta olduğu gibi, kendilerini burjuvazinin tanrısına kara kurban etmek zorundalar.

Fabrikalar açık tutulurken grevler ve işçi toplantıları yasaklandı. “Milli dayanışma” adı altında rejime satılmış sendikalar üretimi azaltmanın “bir seçenek olmadığını” öne süren burjuva dogmasını benimsediler. Birkaç liralık sabun ve maske verilerse yetinin.

Gerçekten de **kar üretmeye devam etmek için kapitalistler üretim skalasını sonsuza kadar büyütmek durumundadır**. Bu nedenle de, her şirket, sektördeki diğerleriyle bir anlaşma olmaksızın, hatta onlara karşı savaş halinde, her tür malın çılğınca büyümesine alıcı bulma umuduyla çalışma ritim ve skalasını azami ölçüye iter. Bu dengesiz ve anarşik bir düzendir.

Kapitalizm ihtiyaca göre değil beklenen kara göre üretir. Dolayısıyla üretilen malların çoğunluğu toplumsal yarar sağlamaz ve giderek onları üreten işçilere, onları kullanmaya itilen tüketicilere ve de gereksiz yere zehirlenen çevreye zarar verir.

Bu tamir edilmez durum ve bariz saçmalık zaruri olarak sermaye ve ticaretin yeniden üretim aygıtını artan yoğunlukla

engeller. O şimdi, tek ve birbirine sıkıca bağlı küresel bir makinarya, faaliyeti %95’e kadar faydasız veya zararlı hale gelmiş bir canavara dönüşmüştür.

Gerçekten de, geçtiğimiz yılın gıdaşatında, salgının patlak vermesinden önce, kapitalist üretim biçiminin yüzlerce yıllık, engellenemez krizi vakitlice gelmişti ve hayatın ve toplumun tüm yönlerini etkilemekteydi.

Dolayısıyla krize neden olan salgın değil. Hayat için gerekli olmayan tüm malların tüketimini aynı anda engelleyen hijyenik yalıtım, zaten var olan aşırı üretimi derinleştiriyor ve kapitalist birikimin şeytani döngülerini neredeyse durma noktasına getiriyor.

Yatırımcılar karlarının düşüşünden dehşete düşerken borsada satışlara koşan burjuvazi arasında panik yayıldı. Her ülkede çaresiz kapitalistler düzenlemeler, krediler ve ticari koruma için, dahası işçi mücadelelerinden korunmak için devlete başvuruyor. Fakat devletler kapitalistlerin ortak kuruluşlarından başka bir şey değildir ve nihayetinde varlıklarını sürdürmelerini kapitalist üretime borçludurlar. **Kapitalizmin iktisadi yasalarının üzerinde değildir:** yalnızca hakim sınıfın bir kesiminden diğerine zenginlik aktarabilirler. Veya er geç dönecek bir şey öngörebilirler.

Yoldaşlar, işçiler!

Bu siyasi, iktisadi, toplumsal sistemin başarısızlığı o kadar bariz ki bilimsel, siyasi ve dini alanlarda pek çok burjuva bile derinlikli reformlar çağrısında bulunuyor; doğayla farklı bir ilişki, farklı bir üretim yolu ve ne üretilene dair farklı seçimler, “silahlar değil hastaneler” diyorlar. Boş laflar.. Acil durum geçer geçmez, hatta belki öncesinde, her şey her zamanki haline dönecek. **Bu düzen saçma olduğu kadar reform yapmaktan aciz.**

Hakim sınıflar barışçıl şekilde iktidarını teslim etmeyecek veya bayağı imtiyazlarından, devasa karlarından ve devletlerinin baskıcı aygıtlarından vazgeçmeyecekler.

Hayat ritimlerinin mevcut alt üst oluşu bize yalnızca kapitalizmin başarısızlığını değil, işçi sınıfının kapitalizm yani tüm bu toplumsal ve iktisadi düzen olmadan da yapabileceğini öğretmelidir. İşçi sınıfına ihtiyacı olan burjuvazidir, tersi değil.

İşçilerin varoluşuna saldıran patronların uluslararası işçi düşmanı dayanışmasına, kendisinin ve tüm insanlığın kurtuluşu için savaştan işçi sınıfının uluslararası dayanışması ile karşı konulmalıdır.

İşçi sınıfı her ülkede kendisini bu krizin felaket sonuçlarından savunmak için seferber olmalı ve mücadele ile eskiden gelen taleplerini dayatmalıdır:

- işsizler için tam ücret
- aynı ücret karşılığı çalışma saatlerinin genel olarak azaltılması
- göçmen işçilerin statüsünün düzenli hale gelmesi
- tüm işçiler için ücretsiz sağlık hizmeti

Hakiki sınıf sendikalarında örgütlü ve köklü enternasyonalist programının koruyucusu partisinin güdümündeki işçi sınıfı, devrimiyle kalın önyargılar kabuğu ve baskı güçlerinin esir tuttuğu yeni, komünist toplumu özgür kılacaktır. Sınıfsız ve devletsiz olacak olan bu toplum, dünyanın tüm ülkelerine yayılmaya hazır, sağlam ve tamdır.

ENTERNASYONAL KOMÜNİST PARTİSİ
international-communist-party.org